

וاث כל רמש האדמה למשהו וירא אלדים כיטוב
ויאמר אליהם צעשה אדם בצלמו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף דשימים ובכאננו ובכל הארץ
ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלדים את
האדם בצלמו ביצלם אלדים ברא אותו זכר ונקבה
ברא אתם ויברך אתם אלדים ויאמר להם אלדים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשהה ורדו בדעת
הים ובעוף הדשימים ובכל זהה הרמשה על הארץ
ויאמר אלדים הנה נטה תהילכם את כל עשב הארץ
זרע אישר על פז כל הארץ ואת כל הארץ אישר
בו פרי עץ זרע זרע לכם יהה לאכלת ולכל זהה
הארץ ולכל עוזה הדשימים ולכל רמש על הארץ
אישר בו צפיש זהה אתה כל ירק עשב לאכלת ויד'
כן וירא אלדים אתה כל אישר עץ זהה טוב מאד
וידי ערבות בקר יום שישי

ויכלו הדשימים והארץ וכל צבאם יוכל אלדים ביום
השביעי מלאכתו אישר עשה ווישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אישר עשה ויברך אלדים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו
אישר ברא אלדים לעשיות

②

אלדה הולדות הדשימים והארץ ביבר-am ביום
עשיות יהודת אלדים ארץ וישמים וכל שעוזה השדה
שרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמו
כי לא גמיט יהודת אלדים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה ואדר עיללה מין הארץ והשקה
את כל פז האדמה ויוצר יהודת אלדים את האדם
עפר מין האדמה ויפוח באפיו גשומות חזים ויד'
האדם לגפיש זהה ויתע יהודת אלדים אין בעדך
מקדם ווישם שם את האדם אישר יצר ויצמו
יהודת אלדים מין האדמה כל עץ נזמוד למוראה
ושוב למאכל ועץ הדזינים בתור הגן ועץ הדעת
שוב ורעד וגדר יצא מעדן לדשקיות את הגן ומשם
יפרד והיה לארכעה הראשים שם האווז פישון
הוא הסבב את כל הארץ החווילה אשר שם גוזב
וזהב הארץ יהוא שוב שם הבדלוז ואבן השדים
וישם הגדר השני איזוז גוא הסובב את כל הארץ
כויש שם הגדר דשליש זודקל הוא הדכלך
קדמת אשור וגדר הרביעי דוא פרת ויקוז
יהודת אלדים את האדם ויזוזו בגן עדן לעבדה
ולישמרה ויצל יהודת אלדים על האדם אמר
מכל עץ הגן אכל האכל ומעץ הדעת שוב ורעד
לא תאכל מנות כי ביום אכלך מומצ'מות תמנות

בראשית ברא אלדים את השמים ואת הארץ
והארץ הייתה תה ובהו ווישר על פז תהום ורוח
אלדים מרזפתה על פז דבאים ויאמר אלדים ידי
אור ויהי אור וירא אלדים את הארץ כי טוב
ויבדל אלדים בין הארץ ובין הארץ ויקרא
אלדים לאור יום ולוישר קרא לילה ויהי ערבית
ויהי בקר יום אווז

ויאמר אלדים יתי רקיע בטור הבאים ויד' מבדיל
בין מים למים וויש אלדים את הרקיע ויבדל
בין המים אישר מותזה לרקיע ובין המים אישר
על לרקיע ויד' קרא אלדים לרקיע שמים
ויהי ערבית בקר יום עטני

ויאמר אלדים יקו המים מהתזה הדשימים אל
מלך אווז ותראה דיבשה ויד' כן ויקרא אלדים
elibshet הארץ ולבוקה דיבים קרא ימים וירא
אלדים כי טוב ויאמר אלדים תהשיא הארץ
דשא עשב מיריע זרע עץ פרי עשה פרי למיינט
אישר זרענו בו על הארץ ידי כן ותוצא הארץ
דשא עשב מזריע זרע לבונינו ועץ עשה פרי
אישר זרענו בו למיננו וירא אלדים כי טוב ויד'
ערבית ויהי בקר יום שלישי

ויאמר אלדים ימי מארת ברקיע הדשימים להבדיל
בין הימים ובין הכללה והדי לאחת ולמונעים ולמים
וישג'ים ודי למאורת ברקיע הדשימים להאריך עכל
הארץ ויד' כן וויש אלדים את שעז הארץ
הבדלים את המאור הגדל לממשלת הימים ואת
המאור הקשן לממשלת הכללה ואת הכוכבים
ויתן אתם אלדים ברקיע הדשימים להאריך עכל
הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין הארץ
ובין הארץ וירא אלדים כי טוב ויהי ערבית ויד'
בקר ים רביעי

ויאמר אלדים ישרצ'ו דמים ישרצ' נפש זהיד
ועוף יעופף על הארץ על פז רקיע הדשימים
ויברא אלדים את ההגנים הבדלים ואת כל גוש
זהיה הרמשה אשר ישרצ' דמים למיניהם ואת
כל עוף כנף למיניהם וירא אלדים כי טוב ויברך
אתם אלדים לאמר פרו ורבו ומלאו את דמים
בימים ובעופף ירב בארץ ויהי ערבית ידי בקר
ימים חמישי

ויאמר אלדים תוצא הארץ גוש זיהה למינך
בגדה רמש וזרע הארץ למיינך ויד' עיש
אלדים את זהה הארץ למינך ואת הבגדה למינך

ודוא ימיישל בר
שכינה ל科尔 אשתר והאכל מן הצעץ אישר צייר
לאמר לא האכל ממנו ארורה האדמה בעבור
בעצבון האכלתת כל ימי זעיר וקוץ ודרור התצמיח
לר ואכלת את עשב הדשא בזעם אפרה האכל
לוZoom עך שובר אל האדמה כי ממנה לקוזה כי עפר
אתה ואל עפר חישוב ויקרא האדם שם אישו זוזה
כי דוא דיאתא אם כל זוי ויעיש יהוד אלדים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילכישם

⁴ ויאמר יהוד אלדים גן האדם דיאת אוזד ממננו
לידעת שוב ורע ועטת פן ישלה ידו ולכך אם מעין
הוזים ואכל וזי לעלם וישלה יהוד אלדים ממן
עדן לעבר את האדמה אשר לכאן משיב וגריש
את האדם וישכן מוקדם לגן עדן את הכרבים
וاثת להעת הזורב המתהפקת לשומר את דרור עץ
הוזים והוא ידע את זוזה
אישתו והדר ותכלד את קין וגמור קנייא איש
יהוד ותקף לרדה את אוזדי את הבול וידי הבול
רעה צאן וקין דיה עבר אדמה וידי מוקין ימים
ויבא קין מפורי הארץ מנזודה ליהוד והבל דבריא
גם הוא מבקרים צאניו ומזרלבן וישע יהוד אל
הבל ואל מנזודה ואל קין ואל מנזותו לא שעלה
יזור לkin מיאד ויפלו פניו ויאמר יהוד אל קין
למזה זורה לך ולמה נפל פניך הכלוא אם תיטיב
שאת ואם כא תשיב לפתו זועמת רביין ואליר
תשוקתו אתה המכשול בו ויאמר קין אל הבול
אווזי וידי בהיותם בשידד ויקם קין אל הבול אווזי
ויהרגהו ויאמר יהוד אלקין אי הבול אווזיר ויאמר
לא ידעתי דישמר אווזי אגצי ויאמר מה עשית קול
דמי אווזיר צעקים אליו מן הארץ ועהה אrror
אתה מן הארץ אישר פצחה את פית ל��וח
את דמי אווזיר מידך כי תעבד את הארץ לא
תשך תא כוזה לך צען וניד הדיה בארכץ ויאמר קין
אל יהוד אדול עוני מישוא גן גרישת אהיה חיים
מיעל פג' הארץ ומפניך אסתר ודיינע זנד
בארכץ ודייה כל מצאי ידרגן ויאמר לו יהוד לך
כל גרג' קין שבעתים יקם וישם יהוד לkin את
לבלהי דוכות אותו כל מיצאו ויבא קין מלפני יהוד
וישב בארכץ גוד קדמתה עדן וידע קין את אישתו
והדר ותכלד את זונך וידיה בגנה עיר ויקרא שם
העיר כשם בנו זונך וילך כזונך אה עיר ועריך
ליד אהמו זיאל ומיזיאל יכול את מהו שאכל

ויאמר יהוד אלדים לא טוב היהת האדם לבדי
אעשה לו עוזר כצדדו ויצר יהוד אלדים מזאומו
כל חזית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אכל
האדם לראות מה יקרה לו וככל אשר יקרה לו
האדם נפשׁ זהה הוא שמו ויקרא האדם שמות
כלל הבבנה וכלעוף השמים וככל צוית השדה
ולאדם לא מצא עוזר כצדדו ויפכל יהוד אלדים
תרדביה על האדם ווישן ויקזו זאת מצלעתו יסגר
בשר תזונתך ייבץ יהוד אלדים את הצלע אשר
לכמה מן האדם לא אשד ויבאה אל דיאת ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מועצמי ובשער מבישרי
לדאת יקרה אשה כי מאיש לכאן זאת על כן יעוץ
אייש את אבוי ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אווז ידיו שעילם ערוביים האדים ואשתו ולא
יתבששו והנחיש דיה ערום מכל חזית השדה אשר
עשיה יהוד אלדים ויאמר אל דיאשה אף כי אמר
אלדים לא תאכלו מכל עץ גן וגמור דיאשד אל
העץ מפרי עץ גן נאכל ומפרי העץ אשר בהור
הגן אמר אלדים לא תאכלו ממנה ולא דיאשה לא מות המתן כי
תמתן ויאמר דגון של דיאשד אל דיאשה לא מות המתן כי
ידע אלדים כי ביום אכלכם ממנה נפקחו עיניכם
ויהיותם כאלים ידע שוב ורע ותרא האשד כי
שלב העץ לascal ותקוץ מפרי ותאכל דיאשד ותאכל
העץ לעמלה ויאכל ותפקח גן עיני שגיהם יידען
לאישתם גם ויאכל ותפקח גן עיני שגיהם יידען
וישמעו את קול יהוד אלדים מות��ר בז' לרוב
היום ויתזובא האדים ואשתו מפניהם יהוד אלדים
בתוך עץ גן ויקרא יהוד דיאשד אל האדים ויאמר
לו איכד ויאמר את קדר שמעתי בז' וארהא כי
ערם אגצי ואיזובא ויאמר מי דגון קר כי עירם
אתה דבמן העץ אשר צויתך לבלהי אכל מזומו
אכלת ויאמר האדם דיאשה אישר נחתת עמודי דוא
גנתה כי מן העץ ואכל ויאמר יהוד אלדים לאשה
מה זאת עשית ותאמיר דיאשה דגון העץ
ואכל ויאמר יהוד אלדים אל דגון עזב צוית דשיאני
ארור אתה מכל הבבנה ומכל חזית השדה עכל
זונך הילך ועפר תאכל כל ימי זעיר ויאבה אשית
ביכר ובין דיאשה ובין זעיר ובין זרעה דוא יטפר
ראש ותאלה גישופטו עקב
היאשה אמר דרביה ארבה עצבון ודרבן
בעצב תלדי בנים ואכל אישר דגשיקדר

וילך את מותחישלו זיהה כל ר' חזון את האלהים
אוורי הולידו את מותחישלו שלש מאות שנה ויילד
בניהם ובגוזה והייכלמי זונך זומיש יששים שענזה
וישלש מאות שענזה ויהה כל ר' חזון את האלהים
ויאינזנו כי לכהן אתו האלהים 7
מיהוישלו שבע ושמינים שענזה ומאות שענזה ויילד את
לבר וויזו מותחישלו אוורי הולידו את לבר עתים
וישמוציאים שענזה וישבע מאות שענזה ויילד בניהם ובגוזה
ויהיו כל ימי מותחישלו תישע ויששים שענזה ותישע
מאות שענזה וימית 8
ושמינים שענזה ומאות שענזה ויילד בן וירקא את עמו
ניז' לאמר זה יזומינו ממיעשנו ומיעבנון ידיינו מין
האדמה אישר ארגד הדוד וויז' לבר אוורי הוליד
את בז' זומיש ותישע זומיש שענזה וזומיש מאות שענזה ויילד
בניהם ובגוזה והייכלמי לבר שבע ושבעים שענזה
וישבע מאות שענזה וימית 9
ניז' בן זומיש מאות שענזה ויילד בז' את שם את זם
וاثת יפת וויז' כי הדול אדים קריב על פצע הדמה
ובגוזה ילדו לבם ויראו בעי האלהים את בוגת האדם
כי שבת הענזה ויקחוו לבם צעדים מכל אשר בזרו
ויאמר יהוד לא ידרז רוזי באדם לעלם ביזזם הוא
בישר ודיו ימי מואד וענשרים שענזה גנפחים דרי
בארץ בימים הדם וגם אוורי בן אשרא יבאנו בעי
האלהים אל בוגות האדם וילדו לבם גמא הגברים
איישר מיעולים אנטשי דעם

וירא יהוה כי רבה רעה הארץ וככל יוצר
מיוציאבת למו רך רע כל أيام ויזוז יהוה כי עשה
את האדם בארץ והוא עזב אלemo ויאמר יהוה אם יודה
את האדם איש בראתי מעכל פָּגִי הארץ ממאדם
עד בהמה עד רמש ועד עוף הדשומים כי צומתיכי
עשיותם ונזוז מ יצא זין בעיני יהוה □
אללה תוכלדת נזוז איש צדיק תמים היה בדרכיו
את האלדים התהכר נזוז ווולד נזוז שלשה בנים
את ישב את זום ואת יפה והשווות הארץ לפגוי
האלדים וגמליא הארץ זום וירא אלהים את
הארץ והנזה נישׂזהה כי השווות כלبشر את
דרך על הארץ
לזוז קין כל בשיר בא לפגוי כי מלאת הארץ זום
מפנייהם וגנזי מישׂוזיהם את הארץ עיטה לר כתבת
עצי גפר קנים תעיטה את ההבה וכפרת אתך
מביית ומזוין בכפר וזה איש תעיטה אתה שבליש
מאה אמה ארך הכתבה ומוסעים אמיה רוזבדה

ומתוישאל ליד את לבר ויקוז לו לבר עשי נשים
יעם האיזות עודה ושם דיעתית צלה ותלד עדה את
יבל הָא דִיה אַבִי יְשֵׁב אַהֲלָמָקָנָה וַיְשֵׁם אַזְוֹזִי וַיְכַל
הָוּא דִיה אַבִי כָל הַפּוּשָׁ כְּזֹר וַעֲזֹב וַיְצַלָּה גַם דָזָא
ילדה את תובל קין ^ו לשלך זורש צוועת וברזל
ואיזות תובל קין געמא ויאמר לבר לנויש עדה
וצלה שמען קולי ניש לבר האזנה אמרתי כי איש
הרגתי כפצעי וילד לזרחה כי שעבעתים יקס קין
ולבר שעבעים ישבעה וידע אדם עיד את אשען
ותכל בז ותקרא את שמו שט כי שט לי אלדיים
זרע אзор היזה הבל כי ראי קין ולשת אם הוא ילד
בז ויקרא את שמו אנשי אז הוולך לקרה בשם
ידוד זה ספר תוכלדה אדם ביום
ברא אלדיים אדם בדמיות אלדיים עעה והוא זכר
ונקבה בראם ויבור אתה וקרא את שם אדם
ביום הבראם וויזי אדם שלשים ומאה שנה ווילך
בדמיות כצלאמו וקרא את שמו שט וידיימי אדם
אזרע הולידו את שט ישמגה מאות שנה ווילך בנים
ובנות ויהיו כל ימי אדם אישר וזי תעיש מאודן
שנה ושלשים שנה וימת
ששה חמיש ששים ומאות שנה ווילך את אנשי
ויזי שט אזרע הולידו את אנוש שעבע שגין
ושמגנד מאות שנה ווילך בנים ובנות וידיי כבל
ימי שט יהדים עשרה שנה והשע מאות שנה
וימת
ויזי אנוש תשעים שנה
וילך את קין ויזי אנשי אזרע הולידו את קין
זמש עשרה שנה ושמגנד מאות שנה ווילך בנים
ובנות ויהיו כל ימי אנוש זמש שרים ותשעים
שנה וימת
ויזי קין שעבים שנה
וילך את מגדלאל ויזי קין אזרע הולידו את
מגדלאל ארבעים שנה ושמגנד מאות שנה ווילך
בנים ובנות ויהיו כל ימי קין עשר שעטים ותשעים
מאות שנה ומגדלאל
זמש שעבים וששים שנה ווילך את ירד ייזי
מגדלאל אזרע הולידו את ירד שלשים שנה
ושמגנד מאות שנה ווילך בנים ובנות ויהיו כל ימי
מגדלאל זמש תשעים שנה ושמגנד מאות שנה
וימת
ויזי ירד יהדים וששים שנה
ומאות שנה ווילך את זגור ויזי ירד אזרע הולידו
את זגור שעמגנד מאות שנה ווילך בנים ובנות ויהיו
כל ימי ירד יהדים וששים שנה ותשעים מאות שנה
וימת
ויזי זגור זמש וששים שנה